

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ

Ἡ Ἱερά Πορεία
Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Ἐνότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Β' ΤΟΜΟΣ

*“Χάριθι καί ἀγαλλίασαι” (Τωβ. 13, 13), Πάτερ καί Δέσποτα, ἐν Παραδείσῳ,
καθότι “ἐξέκλινας ἀπό κακοῦ καί ἐποίησας ἀγαθά” (Πρβλ. Ψαλμ. 33, 15).
Εἴη ἡ μνήμη Σου αἰωνία καί ἄληστος!*

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2012

IV) Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ

Πολύς θόρυβος ηγέρθη τότε εις τόν Ἑλληνικόν χῶρον ἐκ τῆς μή συμμετοχῆς τοῦ Ἐξοχ. τότε Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας Χρήστου Σαρτζετάκη εις τούς ἐορτασμούς ἐπί τῇ 900ετῇ ἐπετείῳ ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐν Πάτμῳ Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ. Ἄλλοι ἰσχυρίσθησαν ὅτι δέν προσεκλήθη, καί ἄλλοι προέβαλον ποικίλους λόγους διὰ νά δικαιολογήσουν τήν ἀπουσίαν τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος. Ἐνταῦθα παρατίθεται ἡ ἀνταλλαγεῖσα ἀλληλογραφία καί παραπομπάι εις τόν ἡμερήσιον καί περιοδικόν τύπον τῶν Ἀθηνῶν, ἐπί κριτικῇ τῆς συμπεριφορᾶς ταύτης τοῦ πρώτου πολίτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος, μετά παραθέσεως χαρακτηριστικῶν κυρίων ἄρθρων ἐγκρίτων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀνταλλαγεῖσα μεταξύ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καί ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφία ἐπί τοῦ θέματος τῆς προσκλήσεως τοῦ Προέδρου Χρήστου Σαρτζετάκη, ἵνα παραστῆ εις τούς ἐορτασμούς, ἔχει ὡς ἐξῆς:

α) Τό ἀπό τῆς 3^{ης} Ἰουνίου 1988, ἀριθμ. Πρωτ. 489, σεπτόν Πατριαρχικόν Γράμμα, δι' οὗ ἀνεκοινοῦτο τῇ Προεδρίᾳ ὁ ἐορτασμός καί προετείνετο τῷ Προέδρῳ ἡ συμμετοχή εις τήν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου Τιμητικῆν Ἐπιτροπήν τῶν ἐορτασμῶν:

“Ἐξοχώτατε,

Κατά τό τρέχον ἔτος 1988 συμπληροῦνται ἐννεακόσια ἔτη ἀπό τῆς ὑπό τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ὁσίου Χριστοδούλου ἐν τῇ Ἱερᾷ Νήσῳ Πάτμῳ ἰδρύσεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἡ ἐπί τῆς βραχώδους Νήσου ἐπιβλητικῶς προβάλλουσα Ἱερά αὕτη Μονή κατὰ τόν συνεχή ἐννεακοσαετῆ ἱστορικόν αὐτῆς βίον ἀνεδείχθη περίφημον Μοναστικόν Κέντρον, ἀποτελοῦσα, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθω σεβασμιῶν Μονῶν καί τῆς ἐν Σινᾷ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τὰς τρεῖς ἀκροπόλεις τοῦ παρ' ἡμῖν ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ. Στενότατα δέ κατὰ τε τοὺς πρωτοχριστιανικούς, τοὺς βυζαντινοὺς καί τοὺς μεταβυζαντινοὺς αἰῶνας συνδεθεῖσα πρὸς τὰς τύχας τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ καί τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἀποτελεῖ σήμερον, πέραν τῆς σημασίας καί τῆς ἀξίας αὐτῆς, διὰ τόν Ὁρθόδοξον ἐν γένει Μοναχισμόν, διὰ τοῦ πλουσίου εἰς ἀξίαν καί ποικιλίαν Ἀρχείου αὐτῆς καί ἐν τῶν μοναδικῶν ἐν Ἀνατολῇ Φυλακίων εἰς κειμήλια, χειρόγραφα, ἔγγραφα καί ἄλλα ἱερά ἀντικείμενα, ἅτινα, ἐπιμελῶς καί ἐπιστημονικῶς διατεταγμένα, πρόκεινται εἰς ἐξέτασιν καί μελέτην παντός βουλομένου ἐκ τῶν ἱστορικῶν καί ἄλλων ἐπιστημόνων.

Διὰ τὴν τοιαύτην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου σπουδαιότητα, ἀποφάσει τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ κατὰ τό τρέχον ἔτος συμπληρούμενα ἐννεακόσια ἔτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί τῇ ζωῇ αὐτῆς θά ἑορτασθῶσι πανδήμως, διὰ σειρᾶς πανηγυρικῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καί ἐκδηλώσεων, ἀπὸ κγ' μέχρις κη' Σεπτεμβρίου 1988.

Πρὸς ἔτι μείζονα ἔξαρσιν τοῦ γεγονότος τῆς συμπληρουμένης ἱστορικῆς ταύτης διὰ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὁρθοδοξίαν, τόν Χριστιανισμόν ἐν γένει καί ἰδιαίτατα διὰ τό εὐσεβές ἡμῶν Γένος ἐπετείου, ἐκρίθη ὡς ἐνδεδειγμένον καί πολλαχῶς σκόπιμον καί ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως, πλὴν τῶν ἄλλων ἐπὶ μέρους Σωμάτων, ἅτινα ἐπιμελοῦνται ἡδη τῆς τακτικῆς καί καλῆς τῶν ἑορταστικῶν τούτων ἐκδηλώσεων προετοιμασίας, καταρτισθῆ καί Τιμητικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ταπεινὴν προεδρίαν τῆς ἡμῶν Μετριότητος καί τῆ συμμετοχῆ τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Ἐξοχότητος, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Ἀνδρέου Παπανδρέου, Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Καρόλου Παπούλια, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Ἐξοχωτάτης κ. Μελίνας Μερκούρη, Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Πέτρου Βάλβη, Ὑπουργοῦ Αἰγαίου, καί τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Μερικά.

Ἀσμένως γνωρίζοντες τοῦτο τῇ Ὑμετέρᾳ ἐριτίμῳ Ἐξοχότητι διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Γράμματος, ἐκφράζομεν τὴν ἡν ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι Αὕτη, ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ἀγάπῃ καί ἀφοσιώσει Αὐτῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον πίστιν καί ἐν κατ' ἀξίαν ἐκτιμήσει τῆς προσφορᾶς τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ πρὸς τό εὐσεβές ἡμῶν Γένος καί ἰδίᾳ τῆς εἰρημένης σεβασμίας Μονῆς, προφρόνως θέλει ἀποδεχθῆ τόν ἐξονομασμόν τούτον, συμβαλλομένη οὕτως, ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς Αὐτῆς θέσεως, ὡς πρώτου πολίτου τῆς εὐσεβοῦς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, εἰς λαμπρότητα καί ἔξαρσιν τῶν ἑορτασμῶν τούτων.

Ἐπευχόμενοι τῇ Ὑμετέρᾳ προσφιλεῖ Ἐξοχότητι ὑγείαν καί πᾶσαν ἐνίσχυσιν εἰς συνέχισιν τῆς πολυευθύνου ἀποστολῆς καί προσφορᾶς Αὐτῆς, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί πάσης τιμῆς.

β) Ἡ ἀπάντησις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διπλωματικοῦ Γραφείου τῆς Προεδρίας Ἀποστ. Παπασλιώτη ἀπὸ 27^{ης} Ἰουνίου 1988, ἀριθμ. Πρωτ. Φ. 1755/435:

“Παναγιώτατε,

Μέ μεγάλη χαρὰ ἐπληροφόρηθη ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος τῆς 3^{ης} τρέχοντος, πού παρεδόθη στίς 24 ἰδίου, τὴν ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τόν προσήκοντα ἑορτασμό τῆς ἐπετείου τῶν 900 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου. Καί ὡς ἀληθινὰ πιστὸ μέλος τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος συγχαίρει γιὰ τὴν ἀπόφαση αὐτῆ, ἀφοῦ ἔτσι θά προσδοθεῖ καί ἡ δέουσα μεγαλοπρέπεια στό βαρυσήμαντο αὐτὸ γεγονός.

Ὅμως στὴν προτεινομένη μέ τὴν ἐπιστολὴ Σας αὐτὴν Τιμητικῆ, ὑπὸ τὴν Προεδρία Σας, Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν λόγω ἑορτασμοῦ Ἀρχηγὸς Κράτους δέν εἶναι δυνατόν νά μετάσχει γιὰ λόγους εὐνοήτους.

Γι' αὐτὸ καί, εὐχαριστῶν, ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μέ λύπη του δέν ἀποδέχεται τὴν πρότασή Σας αὐτῆ.”

γ) Ἡ ἀπὸ τῆς 10^{ης} Ἰουνίου 1988, ἀριθμ. Πρωτ. 238, Πατριαρχικῆ πρόσκλησις πρὸς τόν Πρόεδρον Χρ. Σαρτζετάκη, ἵνα μετάσχη τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων:

“Ἐξοχώτατε,

Ἐννέα ἤδη συνεπληρώθησαν αἰῶνες, ἀφ' ὅτου ὁ μέγας ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ Ὁσίου Χριστόδουλος ἴδρυσεν, ἐν τῇ Ἱερᾷ Νήσῳ τῆς Ἀποκαλύψεως, τὴν Ἱεράν Πατριαρχικὴν καί Σταυροπηγιακὴν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἥτις ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις προὔκειτο ἵνα προσφέρῃ τῷ καθ' ἡμᾶς Πανίερῳ Οἰκουμεικῷ Θρόνῳ καί συνόλῃ τῇ κατ' Ἀνατολὰς Ἁγία Ὁρθοδόξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ πολυτίμους ὑπηρεσίας, ὡς προαπιστῆς τοῦ ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδόξου μοναχικοῦ ιδεώδους, ὡς θεματοφύλαξ καί συντηρητὴς τῆς Βυζαντινῆς Παραδόσεως καί ὡς καλλιεργητὴς τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Τέχνης.

Ὁ καθ' ἡμᾶς Ἀγιώτατος Ἀποστολικὸς καί Πατριαρχικὸς Οἰκουμενικὸς Θρόνος, ὑφ' οὗ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν καί ὑπάτην κηδεμονίαν τελεῖ ἡ Ἱερά αὕτη Μονή, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ καθόλου Χριστιανικῇ συνειδήσει ἰδιάζουσαν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Σκηνώματος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καί εἰς τὴν εὐρυτέραν προβολὴν τοῦ προτύπου τῆς μοναστικῆς ἀθλήσεως ἀποσκοπῶν, ἔγνω ἵνα, τὴν ἐπ' αἰσίοις συμπληρουμένην κατὰ τό σωτήριον ἔτος 1988 900ετηρίδα ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, τιμῆση ὅλως ἰδιαίτερος, διὰ σειρᾶς ἐκδηλώσεων, τῇ συμμετοχῇ τῶν κατὰ τόπους ἀδελφῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἐκπροσώπων ἐξ ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί διεκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν.

Τούτο ἐν πολλῇ συγκινήσει καὶ χαρᾷ τῇ Ὑμετέρα λίαν ἡμῖν ἀγαπητῇ καὶ περισπουδάσῳ Ἐξοχότητι ἀνακοινούμενοι, ἐξ ἀποφάσεως Συνοδικῆς, πεποίθαμεν, ὅτι βαθεῖαν καὶ Αὐτῇ αἰσθανθήσεται πνευματικὴν εὐφροσύνην ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἱστορικῆς ταύτης διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ὄλην, τὸν μοναχισμόν αὐτῆς καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος ἐπετείου, μετὰ προθυμίας δὲ θέλει εὐαρεστηθῆ ἵνα μετᾶσχη εἰς τοὺς ἑορτασμούς τούτους, προσδιδούσα αἴγλην καὶ λαμπρότητα εἰς τοὺς διὰ τῆς παρουσίας τῆς ὑψηλῆς προσωπικότητος Αὐτῆς.

Οὐδαμῶς ἀμφιβάλλοντες, ὅτι θέλομεν δοκιμάσει τὴν χαρὰν τῆς μετὰ τῆς Ὑμετέρας φιλάτης ἡμῖν Ἐξοχότητος ἐπικοινωνίας καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ εὐλογημένῃ Νήσῳ τῆς Πάτμου, εὐχόμεθα Αὐτῇ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ πολυευθύνῳ ἀποστολῇ Αὐτῆς καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς καὶ τιμῆς ἑξαιρέτου”.

δ) Ἡ ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸ ἀνωτέρω σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα καὶ πάλιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διπλωματικοῦ Γραφείου:

“Παναγιώτατε,

Βεβαιώνοντας μὲ μεγάλη χαρὰ τὴν περιέλευση χθές, 22 τρέχοντος μηνός, τῆς ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 238 ἀπὸ 10^{ης} παρελθόντος μηνός Ἰουνίου προσκλήσεως Σας πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὅπως παραστῆ ἐπὶ τὸν ἑορτασμό τῆς 900^{ης} ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου, παρατηροῦμεν, ὅτι προδήλως ἐκ παραδρομῆς, δὲν σημειώνεται σ' αὐτὴν κατὰ ποίαν συγκεκριμένην ἡμερομηνίαν θὰ γίνῃ ὁ ἐν λόγῳ ἑορτασμός.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσετε ἐγκαίρως σχετικῶς”.

ε) Ἡ εἰς τὸ Γράμμα τοῦτο δοθεῖσα ἀπάντησις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

“Ἐξοχώτατε,

Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. Φ. 1755/480 καὶ ἡμερομ. 23^{ης} Ἰουλίου ἐ.ἔ. γράμμα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κύριον κύριον Δημήτριον, σεπτῇ Αὐτοῦ ἐντολῇ, πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κυρίου Χρήστου Σαρτζετάκη, γνωρίζω ὅτι αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐν τῇ Ἱερᾷ Νήσῳ Πάτμῳ ἐπὶ τῇ 900^ῃ ἐτηρίδι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου θὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὰς ἡμέρας Κυριακὴν 25^{ην}, Δευτέραν 26^{ην} Σεπτεμβρίου, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ Τρίτην 27^{ην} ἰδίου, ἐν Ἀθήναις.

Προσεπιδηλῶν ὅτι ἐκ τῆς παραδρομῆς τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δὲν περιελήφθησαν αἱ ἐν λόγῳ ἡμερομηνίαι ἐν τῷ πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδρον σεπτῷ Πατριαρχικῷ Γράμματι, ἀποστέλλω, περικλείστως ὧδε, κατ' ἐντολήν, τὸ πρῶτον σχέδιον προγράμματος τῶν ὡς ἄνω ἐκδηλώσεων, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν καὶ διατελῶ μετὰ τιμῆς”.

καὶ στ) Τέλος, ἡ χαρακτηριστικὴ ἀπόκρισις εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡσαύτως τοῦ μνημονευθέντος Διευθυντοῦ τοῦ Διπλωματικοῦ Γραφείου:

“Βεβαιώνοντας λήψη τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 238 ἀπὸ 18^{ης} τρέχοντος ἐπιστολῆς σας, σὰς γνωρίζομεν ὅτι διακαῆς εἶναι ὁ πόθος τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅπως μετᾶσχη ἐπὶ τὸν ἑορτασμό τῶν 900 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου, δεδομένης τῆς πασίγνωστης πίστεώς του ἐπὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τῆς βαθυτάτης ἀφοσιώσεώς του ἐπὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία προσέφερε, ἐπὶ τὰς τῶν αἰώνων, ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες ἐπὶ τὸν ἑαυτῶν μας.

Ὅμως, τὰ βαρύτατα καθήκοντά του, ὡς καὶ ὁ ἐξαιρετικὸς φόρτος τῶν ἀπασχολήσεων του κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, καθιστοῦν ἀμφίβολο, ἐάν θὰ ἠμπορέσει τελικῶς νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἀνωτέρω ἐπιθυμίαν του, προσερχόμενος προσκυνητῆς ἐπὶ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Πάτμου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐν λόγῳ ἑορτασμοῦ.

Ἦν ἀὐτὸ καὶ ἐπιβαλλετὰ νὰ ἀπαλειφθῆ ἀπὸ τὸ ὑπὸ κατάρτιση πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ θὰ ἀναφορὰ ἐπὶ τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὡς ἐκείνην γιὰ πρόποσιν του κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς 26^{ης} Σεπτεμβρίου ἐπὶ τὴν Ἱερὰ Μονή. Καὶ αὐτὸ πρὸς ἀποτροπὴν κάθε παρανοήσεως ἢ εἰδεχθοῦς παραποιήσεως τῆς ἀληθείας σὲ περίπτωσιν ἀδυναμίας του νὰ παραστῆ. Ἄλλωστε, τέτοια μνεῖα, ἀναφερομένη ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, εἶναι, γιὰ εὐνοήτους λόγους, ἀνεπιτρεπτὰ νὰ γίνονται, χωρὶς προηγουμένη συνεννόησιν μαζὶ του καὶ ρητῇ ἐκ τῶν προτέρων συγκατάθεσιν του. Ἀκόμη, οὔτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ εἶναι, ἀντιθέτως μάλιστα θὰ ἐπιχαιρουν οἱ ἐχθροὶ τῆς, ἐάν δοθῆ ἀφορμὴ νὰ ἀποδοθῆ ἢ ἀπουσία, τελικῶς, τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας σὲ αἷμα ἄλλα καὶ ὄχι τὰ ἀνωτέρω ἀληθινά. Διότι, ὅπως γνωρίζετε, τὰ ἀνεύθυνα δημοσιεύματα καὶ ἔλεεινῆς μορφῆς αἰχμὲς εἰς βάρος τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δὲν ἔλειψαν οὔτε μὲ ἀφορμὴ τὴν περυσινὴ ἐπίσκεψιν τοῦ Πατριάρχου, μολονότι τόσες τιμῆς, γιὰ πρώτη φορά ἐπὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Χώρας, εἶχεν ὁ ἴδιος ἐπιδαψιλευσέν ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ἐπισκέπτην, τὸν ὁποῖον ἐπίσης κατ' οὐσίαν τέτοια δημοσιεύματα ἐξέθεσαν.

Σὲ κάθε περίπτωσιν, ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μὲ ἰδιαίτην χαρὰν θὰ ὑποδεχθῆ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπὶ τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρουσίας του ἐπὶ τὴν Ἀθήναν”.

Χάριν τῆς ἱστορίας παρατίθενται ἐνταῦθα αἱ τρεῖς ἀνακοινώσεις τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τῆς Ξανθῆς Λούρου, σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπουσίαν τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Προέδρου Χρήστου Σαρτζετάκη, ἐκ τῶν ἑορτασμῶν τῆς Πάτμου, κατόπιν τῆς γενικῆς κατακραυγῆς τοῦ Τύπου, ἀνακοινώσεις τὰς ὁποίας, σημειωτέον, ἡ τηλεόρασις καὶ τὸ ραδιόφωνον τῆς Ἑλλάδος δὲν μετέδωσαν.

α) Τῆς 30^{ης} Σεπτεμβρίου 1988:

“Μέ ἀφορμὴ δημοσιεύματα τοῦ σημερινοῦ τύπου, ἀπὸ τὴν Προεδρία τῆς Δημοκρατίας ἐκδόθηκε ἡ ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

Ἡ Προεδρία τῆς Δημοκρατίας οὐδέποτε ψεύδεται. Καί στὴν περίπτωση τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὰ 900 χρόνια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου, μέ τις ἀνακοινώσεις της, τῆς 30^{ης} Σεπτεμβρίου καί 3^{ης} Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., μόνον τὴν ἀλήθεια ἐξέθεσε.

Ὅσοι καλόπιστοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀμφιβάλλουν, ἄς ζητήσουν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τὰ πλήρη κείμενα τῶν ἐπιστολῶν, πού ἀντηλλάγησαν μεταξύ αὐτοῦ καί τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Καί στή συνέχεια ἄς ξαναδιαβάσουν, ἀλλὰ προσεκτικά, τίς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεις τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Θά ὁμολογήσουν τότε, ὅτι πράγματι ἡ Προεδρία τῆς Δημοκρατίας μόνον τὴν ἀλήθεια λέγει.

Ἡ Προεδρία τῆς Δημοκρατίας ἐπιθυμεῖ νὰ δοθοῦν στὴν δημοσιότητα πλήρη τὰ κείμενα τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν. Ἀλλὰ δέν τὸ κάνει αὐτὸ ἡ ἴδια διὰ λόγους εἰλικρινοῦς καί πηγαίου σεβασμοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο.

Ὁ ἐνορχηστρωμένος θόρυβος ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπαγορεύεται ἀπὸ ἄλλα κίνητρα καί ὑπηρετεῖ ἄλλους σκοπούς, οἱ ὁποῖοι καί δέν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τὴν ἀντικειμενικῶς, ἀπὸ κάθε ἄποψη, ὑποδειγματικὴ καί ἀνεπίληπτη στάση τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐναντι τῆς Ὀρθοδοξίας καί τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Ἀλλὰ οἱ ὁποιοιδήποτε ἄλλοι σκοποὶ δέν πρόκειται νὰ καρποφορήσουν. Διότι πάντοτε ἡ ἀλήθεια κατισχύει”.

β) Τῆς 3^{ης} Ὀκτωβρίου 1988:

“Τὰ δημοσιεύματα τῆς ἐφημερίδος “Βῆμα” καί “Ἀυριανή” στά χθεσινὰ τους φύλλα (2.10.1988), περὶ τοῦ ὅτι, δῆθεν, εἶχε προταθῆ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας “νὰ θέσει ὑπὸ τὴν αἰγίδα του ὅλες τίς ἐκδηλώσεις” τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 900 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου (ἐκδοχὴ “Βήματος”), ἢ, νὰ ἀναλάβει τὴν τιμητικὴν προεδρίαν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐκδηλώσεων (ἐκδοχὴ “Ἀυριανῆς”) καί ὅτι, δῆθεν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπεποιήθη τίς προτάσεις αὐτές, δ ἐ ν ἄ ν τ α π ο κ ρ ῖ ν ο ν τ α ἰ σ τ ῆ ν ἀ λ ῆ θ ε ι α.

Ἡ ἀλήθεια ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, χωρὶς κἂν νὰ ἐρωτηθεῖ, ὠρίσθη ἀπὸ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Δημήτριον μέλος Τιμητικῆς, τῶν ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεων, Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἰδίου τοῦ Πατριάρχου ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπῆντησεν ἐγγράφως εὐχαριστῶν, ἀλλὰ ἀπεποιήθη τὴν συμμετοχὴν αὐτῆ “δι’ εὐνοήτους λόγους”.

Ἡ ἀποποίηση ὑπῆρξεν ἀπολύτως καί ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη. Κυρίως, διότι ποτέ δέν συνέβη Ἀρχηγὸς Κράτους, τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου, νὰ μετέχει ἐντὸς τῆς χώρας τοῦ Ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ἀπὸ ἄλλον.

Ὅμως, μετὰ τὴν ἀποποίηση αὐτῆ, ἀγνοήθηκε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ τελικῶς, καταρτισθέντος καί ὀριστικοποιηθέντος τοῦ προγράμματος τοῦ ἑορτασμοῦ ἐρήμην αὐτοῦ, σέ καμμιά ἀπὸ τίς ἐκδηλώσεις, εἴτε στὴν Πάτμο, εἴτε στὸν Πειραιᾶ, εἴτε στὴν Ἀθήνα, δέν ἐκλήθη, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο ἢ τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ οὔτε κἂν τὸ καταρτισθέν πρόγραμμα τοῦ ἐκιοινοποιήθη (ἀνακοίνωση τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας τῆς 30.9.1988).

Ἐπομένως, ἡ ἐπαναλαμβανομένη ἄποψη, ὅτι, παρά ταῦτα, ἔπρεπε, δῆθεν, ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ μετάσχει στίς διάφορες ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις, μόνον σοβαρὴ δέν εἶναι. Καί βεβαίως “τυπολατρεία” ἢ “πέισματα” μόνον στὸν Κύριον Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας δέν ἔμπορουν νὰ καταλογισθοῦν. Ὅλες οἱ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπαράδεκτες παραποιήσεις καί διαστρεβλώσεις τῆς πραγματικότητος ἀπὸ τὸν τύπο, ὅταν δέν εἶναι κακόβουλες, ἀποτελοῦν κακεντρεχῆ ἀνευθυνότατα φληναφήματα, πού τοῦλάχιστον ἀγνοία τῆς ἀλήθειας προδίδουν.

Ἄς θυμηθοῦν, ἐπὶ τέλους, ὅτι, κατὰ τὴν περυσινὴ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου στὴν Ἑλλάδα, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ ἀπένειμε μοναδικές τιμές, τέτοιες πού δέν εἶχε τύχει κανεὶς κατὰ τὸ παρελθόν, οὔτε ὁ προκατόχος του Προκαθήμενος τῆς Ὀρθοδοξίας ἀείμνηστος Ἀθηναγόρας κατὰ τὴν ἐπίσημη, ἐπίσης, ἐπίσκεψήν του στὴν Ἑλλάδα τὸ 1963, μέ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Διότι, ἐκτός τῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς στό ἀεροδρόμιο μέ τιμές Ἀρχηγοῦ Κράτους, ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, καί τοῦ ἀπένειμε τὸ ἀνώτερον παράσημο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, πού μόνον σέ Ἀρχηγούς Κρατῶν ἀπονέμεται, καί τοῦ ἐνεχείρισε δῶρο, ὅπως γίνεται σέ Ἀρχηγούς Κρατῶν, καί παρέθεσε πρὸς τιμὴν του δεῖπνο στό Προεδρικὸ Μέγαρον, στό ὁποῖο παρεκάθησαν 125 πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων σαράντα τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πατριάρχου καί παρευρέθη σέ ὅλες τίς ἐπίσημες ἐμφανίσεις τοῦ Πατριάρχου (στὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν, στὴν Μονὴ Πεντέλης, στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, στό γεῦμα στό ξενοδοχεῖο τῆς Μεγάλης Βρετανίας) καί ἐν τέλει, μέ τὴν λήξιν τῆς ἐπισκέψεως, τὸν παρέλαβε ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου του καί τὸν προέπεμψε, κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του, στό ἀεροδρόμιο, μέ τιμές πάντοτε Ἀρχηγοῦ Κράτους. Καί ὅλα αὐτὰ βεβαίως μόνον ἀνάρμοστη στάση τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐναντι τοῦ Πατριάρχου δέν φανερώνουν”.

Καί γ) Τῆς 4^{ης} Ὀκτωβρίου 1988:

“Μέ ἀφορμὴ σχετικὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, ἀπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας ἐκδόθηκε ἡ ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 900 χρόνων ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου καταρτίσθηκε, χωρὶς καμμιά γνώση ἢ ἀνάμιξη τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία οὔτε ἐκλήθη νὰ μετάσχει, οὔτε συμμετέσχε στὴν κατάρτι-

σή του. Αλλά και τό καταρτισθέν πρόγραμμα δέν έκοινοποιήθη στήν Προεδρία τής Δημοκρατίας.

Έτσι τίς κατ' ίδιαν έκδηλώσεις, και στήν Πάτμο και στόν Πειραιά και στήν Άθήνα, άγνοούσε ή Προεδρία τής Δημοκρατίας, πρός τήν όποία και δέν άπεστάλη καμιά άπολύτως πρόσκληση από τήν Όργανωτική Έπιτροπή τών έκδηλώσεων και μάλιστα ούτε στόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, αλλά και ούτε σέ όποιοδήποτε άλλο στέλεχος τής Προεδρίας τής Δημοκρατίας, από εκείνα πού συνήθως καλούνται σέ παρόμοιες έκδηλώσεις.

Η Α. Θ. Π. ό Οικουμενικός Πατριάρχης Κύριος Δημήτριος είχε γνωρίσει στόν Κύριο Πρόεδρο τής Δημοκρατίας μέ έπιστολή του τά του έορτασμού στήν Πάτμο, έκφάσας συγχρόνως τήν προσδοκία τής συναντήσεώς των εκεί. Ο Κύριος Πρόεδρος τής Δημοκρατίας έγγράφως, ήδη από τής 27^{ης} Αύγούστου έ.έ., έκδηλώσας τήν μεγάλη του χαρά και τά συγχαρητήριά του για τόν έορτασμό, διετύπωσε συγχρόνως και τήν α φ ι β ο λ ι α, εάν, ένεκα έξαιρετικού φόρτου άπασχολήσεώς του κατά τήν περίοδο του έορτασμού, θά ήμπορούσε τελικώς νά ίκανοποιήσει και τήν ιδική του διακαή έπιθυμία, προσερχόμενος, προσκυνητής στήν Ίερά Μονή Πάτμου. Προσέθετε δέ, ότι “σέ κάθε περίπτωση μέ ιδιαίτερη χαρά θά ύποδεχθεί τήν Α. Θ. Παναγιώτητα τόν Οικουμενικό Πατριάρχη στό Προεδρικό Μέγαρο, κατά τίς ήμέρες τής παρουσίας του στήν Άθήνα”. Αλλά επί του έγγράφου αυτού μηνύματός του ουδεμία έδόθη συνέχεια, αφού ό Κύριος Πρόεδρος τής Δημοκρατίας δέν έλαβε καμιά άπάντηση, ούτε έγγραφη, ούτε προφορική.

Κατόπιν τών άληθειών αυτών, όλόκληρος ό θόρυβος στόν τύπο, για δηθεν άνάρμοστη στάση του Κυρίου Προέδρου τής Δημοκρατίας μέ τήν σημειωθείσα άπουσία του από τίς διάφορες έκδηλώσεις, είναι παντελώς άστήρικτος. Διότι, όταν άγνοείται κατ' αυτόν τόν τρόπο, όταν δηλαδή ούτε τό πρόγραμμα τών έκδηλώσεων του κοινοποιείται' όταν δέν του άπευθύνεται καμιά πρόσκληση από τήν Όργανωτική Έπιτροπή, ούτε για τήν Πάτμο, ούτε για τήν ύποδοχή του Πατριάρχου στόν Πειραιά, ούτε για τήν έκδήλωση στήν Άκαδημία τών Άθηνών, ούτε για τήν δεξίωση πρός τιμήν του Πατριάρχου και άκόμη όταν αφήνεται άναπάντητο τό άνωτέρω έγγραφο μήνυμά του για συνάντηση μέ τήν Α. Θ. Π. τόν Οικουμενικό Πατριάρχη' όταν συμβαίνουν όλα αυτά, είναι αυτονόητο, ότι ό Κύριος Πρόεδρος τής Δημοκρατίας δέν ήτο πλέον δυνατόν, δέν έδικαιούτο, ούτε αυτοκλήτως νά προσέλθει. Διότι έτίθετο πλέον θέμα προστασίας του κύρους του αξιώματός του ως Αρχηγού του Κράτους.

Καταδεικνύεται έτσι, ότι ο χ ι ή α λ ή θ ε ι α, αλλά άλλες έκτιμήσεις ύπηγόρευσαν τόν εις βάρος του Κυρίου Προέδρου τής Δημοκρατίας σχετικό θόρυβο. Αλλά οι όψιμοι άμύντορες τής Όρθοδοξίας πρέπει νά είναι βέ-

βαιοι, ότι ό Έλληνικός Λαός δέν ξεχνά. Δέν ξεχνά τόν σταθερό, ειλικρινή και αδόλευτο λόγο του σημερινού Προέδρου τής Δημοκρατίας υ π ε ρ τής Όρθοδοξίας και τής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας, δι' όσα, ως ιστορικό παρελθόν αλλά και ζωντανό παρόν, εκφράζουν για τόν Έλληνισμό και τήν επιβίωση του Έθνους μας”.

Βεβαίως, ως έλέχθη, τό γεγονός δέν διήλθεν άπαρατήρητον υπό τής Έλληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης. Πλήν δύο έφημερίδων, τής “Αύριανής” και του “Δημοκρατικού Λόγου” -και αυτά κατά περιστάσιν- σύνολος ό Έλληνικός Τύπος έσχολίασεν άρνητικώς τό γεγονός. Χάριν τής ιστορικής μνήμης και πρός έπαινον του άλανθάστου αισθητηρίου και κριτηρίου του ευσεβούς Έλληνικού Λαού παρατίθενται, δειγματοληπτικώς, οι τίτλοι τών έφημερίδων τών ήμερών εκείνων και ώρισμένα κύρια άρθρα και χαρακτηριστικά άπόψεις επί του, ως μή ώφελε, δημιουργηθέντος θέματος.

Σύμπας ό πολιτικός κόσμος τής Έλλάδος έσχολίασε τήν ενέργειαν αυτήν του Προέδρου, ό δέ Βουλευτής τότε τής αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως Σιούφας κατέθεσεν έπερώτησιν εις τήν Βουλήν τών Έλλήνων, και ή “Χριστιανική Δημοκρατία” εξέδωκε τήν άκόλουθον ανακοίνωσιν:

“Μεγάλη έντύπωση έξ άλλου προκάλεσε ή άναιτιολόγητος άπουσία του Προέδρου... Η άναιτιολόγητη άπουσία του Προέδρου τής Δημοκρατίας από τίς έορταστικές έκδηλώσεις στήν Ίερά Νήσο Πάτμο άποτελει σοβαρότατο άτόπημα, πολύ περισσότερο πού αυτές έγιναν μέ τήν παρουσία και υπό τήν αιγίδα του Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, κορυφαίου Ίεράρχη τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, τής όποίας τίς αρχές κάθε τόσο επικαλείται. Τό προεδρικό όλίσθημα άποκτά άκόμη μεγαλύτερη βαρύτητα αν ληφθεί ύπόψη ότι και λόγοι έθνικης έξωτερικης πολιτικής επιβάλλουν στήν Άθήνα νά ύπογραμμίζει συνεχώς και πρός όλες τίς κατευθύνσεις ότι για τήν Έλλάδα τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και ό Προκαθημένος του είναι πάνω από όποιαδήποτε πρωτόκολλα και σκοπιμότητες”.

Οι τίτλοι τών έφημερίδων, σχετικώς πρός τό θέμα τουτο, πρό και μετά τούς έορτασμούς, έχουν ως εξής: “Ούτε νά φάει δέν προλαβαίνει” (89)· “Πατί δέν πήγε ό Πρόεδρος στήν Πάτμο” (90)· “Σαρτζετάκη λάθη” (91)· “Στήν Πάτμο μέ καθυστέρηση ό Πρόεδρος” (92)· “Χωρίς τόν κ. Σαρτζετάκη οι έκδηλώσεις τής Πάτμου” (93)· “Αποφασισμένος νά έκδικηθί τόν Πατριάρχη ό κ. Σαρτζετάκης γι' αυτό και δέν πηγαίνει στήν Πάτμο” (94)· “Προσωπικής φύσεως ή άρνησις του Προέδρου” (95)· “Ο Σαρτζετάκης επικαλείται άνεπισήμως «φόρτο εργασίας»” (96)· “Θά πάει στήν Πάτμο τελικά ό Σαρτζετάκης, είδοποίησε τό Πατριαρχείο” (97)· “Προεδρικά πείσματα” (98)· “Δέν πάει στήν Πάτμο ό Πρόεδρος” (99)· “Δακτυλοδεικτούμενοι” (100)· “Μή μείνει παραπονεμένος...”

(101) “Επίσημο όχι από Σαρτζετάκη” (102) “Επισημαίνουν έκκλησιαστικοί παράγοντες: Απαράδεκτη ή απουσία του κ. Σαρτζετάκη” (103) “Απέχει ο Πρόεδρος” (104) “Θά πάθει υπερκόπωση” (105) “Του πέφτει λίγο του Κυρίου” (106) “Μία άπιστευτη ιστορία μεγαλοπρέπειας” (107) “Γιατί; Σπατάλη φθοράς” (108) “Επίσημη ή απουσία του Προέδρου; Άνεπίσημη ή επίσκεψη του Πατριάρχη λείπει ή Κυβέρνηση” (109) “Οργή Σαρτζετάκη: Θύελλα κατά του Προέδρου της Δημοκρατίας που αγνόησε επιδεικτικά τον Πατριάρχη” (110) “Μία ΚΕΝΗ λέξη” (111), τονίζει χαρακτηριστικά σύνολος ο Έλληνικός Τύπος.

Τās επομένας ημέρας τὰ σχόλια κορυφούνται εις βάρος του θεσμού της Προεδρίας της Δημοκρατίας: “Η Προεδρία της Δημοκρατίας για την απουσία του κ. Σαρτζετάκη από την υποδοχή του Πατριάρχη; Επιρρίπτει ευθύνες στην Κυβέρνηση, διότι η Οργανωτική Επιτροπή δεν του έστειλε καμμία πρόσκληση” (112) “Κι όμως ήταν επίσημη ή επίσκεψη του Πατριάρχη” “Συμπωματική ή απουσία έδωσε τίτλους...” (113) “Εθνικό σκάνδαλο: ο Σαρτζετάκης ζήτησε προβάδισμα από τον Πατριάρχη” (114).

“Ευθύνεται η Κυβέρνηση για την απουσία του Προέδρου” (115) “Αίχμη Πατριαρχείου για την απουσία Σαρτζετάκη” (116) “Ο Λουδοβίκος της Δημοκρατίας” (117) “Πατριάρχης και Πρόεδρος... Τι έχουν να χωρίσουν;” (118) “Προσπάθησε η Κυβέρνηση να καλύψει τον Σαρτζετάκη για το θέμα της Πάτμου, αλλά απέτυχε” (119) “Πήραν πίσω πρόσκληση από τον ανεύθυνο άρχοντα για να μην κουρασθῆ” (120) “Καλύπτει τον Πρόεδρο για Πατριάρχη ή Κυβέρνηση” (121) “Ο κ. Χρήστος Σαρτζετάκης επιρρίπτει ευθύνες εις την Κυβέρνηση” (122) “Τό Πατριαρχείο διαψεύδει τον Σαρτζετάκη. Ο Πρόεδρος ισχυρίζεται ότι δεν πήρε πρόσκληση για Πάτμο” (123) “Σέ άλλους επιρρίπτει ευθύνες ο Πρόεδρος για την απουσία του από τις εορταστικές εκδηλώσεις για την Πάτμο” (124) “Δικαιολογείται ο κ. Σαρτζετάκης: Δεν προσκλήθηκε στην Πάτμο και στις εκδηλώσεις της Αθήνας υποστηρίζει η Προεδρία” (125) “Αρνήθηκε την πρόσκληση: ο κ. Σαρτζετάκης είπε όχι στην προσωπική επιστολή του Πατριάρχη” (126) “Δέν εκλήθη στην Πάτμο. Ο Πρόεδρος κατά πάντων” (127) “Εκτεθειμένος ο Πατριάρχης Δημήτριος. Δέν μέ κάλεσαν λείπει ο Σαρτζετάκης” (128) “Μέ ανακοίνωσή της η Προεδρία δικαιολογείται: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν προσεκήθη να μετάσχη στις εκδηλώσεις για την Πάτμο” (129) “Προεδρικές δικαιολογίες για τον Πατριάρχη” (130) “Η Ακαδημία διαψεύδει τον Κύριο Σαρτζετάκη. Του στείλαμε όπως πάντα πρόσκληση” (131) “Αίχμη Προέδρου για Κυβέρνηση” (132) “Αποκαλυπτική όμολογία από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας: “Εκ προμελέτης” ή απουσία Σαρτζετάκη από την Πάτμο” (133) “Πρίν από τὰ πείσματα... Ποιός φόρτος και ποιά εργασία;” (134) “Ιερά και άνιερα” (135) “Τό Φανάρι “καίει τον Σαρτζετάκη”: Δέν ήθελε να είναι μέλος της Επιτροπής για την Πάτμο” (136) “Δί’ ευνοήτους λόγους απέιχε:

Ανακοίνωσις της Προεδρίας για την υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχη: Ποτέ δεν προεδρεύει άλλος σ’ επιτροπή!” (137) “Πόλεμος γοήτρου Σαρτζετάκη-Δημητρίου: Προεδρία: Αρχηγός του Κράτους, Φανάρι: Αρχηγός του Γένους, Τιμόθεος: Είσαι μικρός, παραιτήσου” (138) “Προφάσεις εν άμαρτίαις...Ο Σαρτζετάκης επιτίθεται κατά του Πατριάρχη αλλά διαψεύδεται από Φανάρι και τον Περιστερίου” “Αλαζονική δήλωση του “Κυρίου Προέδρου” ρίχνει λάδι στη φωτιά. Άνοιχτή ρήξη Πατριάρχη - Σαρτζετάκη” (139) “Άνοιχτή κόντρα Προέδρου μέ τον Πατριάρχη” (140) “Ο Μητροπολίτης Περιστερίου Χρυσόστομος άποκαλύπτει: Λέτε ψέμματα κ. Σαρτζετάκη” (141) “Δικαιολογίες Σαρτζετάκη για την Πάτμο. Πά δεύτερη φορά μέσα σε τρεις μέρες” (142) “Τί λείπει η Προεδρία για τό θέμα της απουσίας του κ. Σαρτζετάκη από τις εκδηλώσεις της Πάτμου και από την υποδοχή του Πατριάρχη” (143) “Ο Σαρτζετάκης επιμένει ότι δεν προσκλήθηκε σε καμμία εκδήλωση: Κρύβουν την αλήθεια οι άνθρωποι του Πατριάρχη. Κάποιο παιγνίδι παίζεται σε βάρος της Προεδρίας της Δημοκρατίας” (144) “Συνεχίζει τὰ περί Πάτμου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Σαρτζετάκης: Γιατί είπα όχι στον Πατριάρχη!...” (145) “Ανεύθυνα φληναφήματα” Χ. Σαρτζετάκης: “Εγώ που παρέλαβα τον Πατριάρχη εντός του αυτοκινήτου μου...” (146) “Γιά τον φόρτο εργασίας του: Πόλεμο στην Εκκλησία κήρυξε ο Σαρτζετάκης. Άπροκαλυπτη επίθεση κατά του Πατριάρχη” (147) “Πρόθεση να εκτεθῆ ο Πατριάρχης” (148) “Και νέα αλαζονεία του κυρίου Σαρτζετάκη: Αυτόδιαψεύδεται και του φταίει ο τύπος” (149) “Τό “Έθνος” φέρνει στο φως τις θυελλώδεις επιστολές που αντήλλαξαν Σαρτζετάκης και Δημήτριος: “Η λατρεία του Θεού και του τύπου: Οί 6 θυελλώδεις επιστολές Σαρτζετάκη - Πατριάρχη” (150) “Εξηγήσεις - Κατηγορίες μεταξύ Προεδρίας και Πατριαρχείου” (151) “Διαψεύδει χωρίς όμως να πείθει ο κ. Σαρτζετάκης για τη διένεξη του μέ τό Οικουμενικό Πατριαρχείο” (152) “Σαρτζετάκης: Ερευνήστε και τās γραφάς” (153) “Υπαιτιγμοί Σαρτζετάκη για ξένα κίνητρα” (154) “Η Κυβέρνηση δεν σχολιάζει” (155) “Ο κ. Σαρτζετάκης δίδει νέαν διάστασιν εις την αντιδικίαν” (156) “Λάδι στη φωτιά ρίχνει ο Πρόεδρος: Αντιδράσεις από τό Πατριαρχείο, ακόμη και από τό Βατικανό” (157) “Ο Πρόεδρος είχε υποχρέωση να πάει στην Πάτμο” “Δύο φορές τον κάλεσε ο Πατριάρχης: Υπόμνηση από τό Φανάρι” (158) “Διαψεύδει η Προεδρία: Άνοιχτή διάσταση Σαρτζετάκη μέ τό Φανάρι” (159) “Ο Σαρτζετάκης προκαλεί να δοθούν όλες οι επιστολές στην δημοσιότητα. Τό “Φανάρι” δεν λείπει την αλήθεια” (160) “Σέ άλλους σκοπούς αποδίδει η Προεδρία της Δημοκρατίας τό θόρυβο για την Πάτμο” (161) “Άφορισμοί της Προεδρίας κατά του Πατριαρχείου!” (162) “Ντοκουμέντο για τον ρόλο Σαρτζετάκη στον πόλεμο κατά του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως” (163) “Ο Σαρτζετάκης θολώνει τὰ νερά” (164) “Ο Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Κιλίφης μέ χθεσινάς του δηλώσεις επιμένει: «Παραιτήσου Σαρτζετάκη»” (165).

“Διαψεύδει τό Πατριαρχείο τό... αδιάψευστον τοῦ Προέδρου” (166)· “Ο Κύριος μετά συγχωρήσεως...βαρύτατος ὑπαιγιμός τοῦ Σαρτζετάκη” (167)· “Μόνο ἡ διαμάχη Προέδρου μέ Πατριάρχη μᾶς ἔλειπε. Πρόβλημα χωρίς λόγο δημιουργεῖ ὁ Σαρτζετάκης” (168)· “Τό θέμα θεωρεῖται λήξαν, ἀλλά... ἄν δώση τάς 6 ἐπιστολάς” (169).

“Οὐ ψευδομαρτυρήσεις. Ὑπομονή ἀπό τό Φανάρι” (170)· “Ἐκλεισε τό στόμα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ἀλλά ὄχι τήν πληγή” (171)· “Στό σκαμνί ὁ παπάς πού τόν εἶπε μικρό: Δικάζει τήν Ἐκκλησία. Ἐπίπληξη καί ἀπό τό Λονδῖνο στόν Πρόεδρο” (172)· “Ο Πρωθυπουργός τά ἔψαλε στόν Σαρτζετάκη γιά τή ρήξη μέ τό Φανάρι” (173)· “Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί... σου! Οἱ νεορθόδοξοι παρέες τοῦ κ. Σαρτζετάκη καί πῶς τόν ὤθησαν στή σύγκρουση μέ τόν Πατριάρχη” (174)· ἀναφέρει καί ἀλιν ἐπιγραμματικά ὁ Τύπος τῶν ἡμερῶν ἐκείνων εἰς πρωτοσέλιδα ἄρθρα.

Ἡ “Ἀκρόπολις”, εἰς τήν τακτικὴν στήλην τῆς “Γνώμη” καί ὑπό τόν τίτλον “Χωρίς τόν Κύριο” ἐκ προοιμίου, σχολιάζει: “...Πολλές φορές, ὁ σημερινός Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει διακηρύξει σέ ὀμιλίες του τήν ἀνάγκη προσήλωσης στίς πανανθρώπινες ἀξίες τοῦ Γένους καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Πολλές φορές ἔχει ἀναφερθῆ στήν προσφορά τῆς τελευταίας στήν κραταίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δυστυχῶς ὁ κ. Χρ. Σαρτζετάκης, ὁ “πρῶτος” σήμερα πολίτης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ἐρχεται νά παραβεῖ τοὺς λόγους του... Κατά τήν τελευταία ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Δημητρίου, ἐγινε ἡρωας “θλιβεροῦ”, ὅπως εἶχε χαρακτηρισθῆ, τότε, ἐπεισοδίου, σέ βάρους τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶχε τήν ἀξίωση, ὁ Προκαθημένος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας νά τόν ὑποδεχθεῖ στόν... δρόμο ἔξω ἀπό τό ξενοδοχεῖο “Μεγάλη Βρετανία”. Καί ὁ κ. Σαρτζετάκης “ἐπέπληξε” τόν Δημήτριο, λέγοντας: “Αὐτό νά μή τό ξανακάνετε”.

Τήν Κυριακή ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐρχεται πάλι στήν Ἑλλάδα, στήν Πάτμο. Τό Νησί τῆς Ἀποκαλύψεως. Πατριάρχες καί Ἡγέτες ὄλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἀντιπροσωπεῖες τῶν ξένων δογμάτων, θά τόν παραλάβουν ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη. Τιμητικά. Γιατί ὁ Πατριάρχης καί ἀντιπροσωπεύει γιά τήν Ἑλλάδα.

Ἀπό τή μεγάλη αὐτή γιορτή θά ἀπουσιάσει, ἄν καί εἶχε ἐπίσημα προσκληθῆ, ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος μέσω κυβερνητικῆς πηγῆς, ἐπικαλέσθηκε “φόρτο ἐργασίας” καί... δύσκολες περιστάσεις...

Βέβαια οἱ λαμπρές καί μέ μεγάλη σημασία γιά τόν Ἑλληνισμό καί τό Αἰγαῖο... τελετές θά γίνον καί χωρίς τόν κ. Σαρτζετάκη. Ἡ Ἐκκλησία καί ὁ Ἑλληνικός Λαός θά τιμήσει γιά μιά ἀκόμη φορά τόν Γενάρχη. Μέ πράξεις καί ὄχι μέ λόγια. Ὁ Ἑλληνικός Λαός. Γιατί τοῦ κ. Σαρτζετάκη «καί τό πνεῦμά ἐστι πρόθυμον, καί ἡ σὰρξ ἀσθενής...» (175).

Ἡ “Μεσημβρινή”, ὡσαύτως, πρό τῶν ἑορτῶν ἐκφέρει τήν ἀποψίν τῆς, καί γράφει: “Ἀπὼν ὁ Πρόεδρος ἀπό τήν Πάτμο! Φαίνεται ὅτι οἱ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καί οἱ τυπολατρικὲς μικροψυχίες εἶναι τὰ ὑψίστα κίνητρα τῶν κορυφαίων τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Ἄλλως δέν ἐξηγεῖται ἡ ἄνευ ἐπίσημης καί εὐλογησ δικαιολογίας ἄρνηση τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας νά παραστεῖ στόν περίλαμπρο ἑορτασμό τῆς Πάτμου, ὅπου, ὡς γνωστόν, τιμῶνται σήμερα καί αὐριοτά 900 χρόνια τῆς Μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρουσία τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου καί πλειάδος ἡγετῶν ὄλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀυθαίρετη ἐνέργεια, τήν ὁποία πολλοὶ ἀποδίδουν στό περσινό περιστατικό τῆς “Μεγάλῆς Βρετανίας” περί τοῦ ποιός ἐκ τῶν δύο θά βγεῖ νά ὑποδεχθεῖ τόν ἄλλον, δείχνει τήν ἐξωπραγματικὴ νοοτροπία πού δεσμεύει τοὺς ἐγκεφάλους τῶν κορυφαίων τῆς Πολιτείας ἐπὶ ζημίᾳ προαιωνίων ἐνωτικῶν ἐθνικῶν θεσμῶν, ὅπως εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Εἶναι νά λυπάται κανεὶς πού δέν βρίσκονται παράγοντες νά φέρουν σέ θεογνωσία τοὺς ὑψίστους λειτουργοὺς τῆς δημοσίας ζωῆς καί νά τοὺς πείσουν ὅτι ἐτοποθετήθησαν στοὺς θρόνους γιά νά ὑπηρετοῦν τό Λαό καί τό Ἔθνος καί ὄχι νά ὑποδουλώνονται σέ τυπολατρικούς ψυχισμούς ἢ νά προσφέρουν μοντέλα πρὸς ἀποφυγὴν” (176).

Ἡ “Βραδυνή” εἰς σχόλιον, “Ἀπαρτήρητος”, παρατηρεῖ: “Ἡ λαμπρότητα τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 900 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Πάτμου καί ἡ θρησκευτικὴ συγκίνηση πού διακατεῖχε ὄλους ἀπὸ τήν παρουσία τῆς Κεφαλῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, δέν ἄφησαν περιθώρια νά γίνει αἰσθητὴ ἡ ἀπουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κυρίου Χρήστου Σαρτζετάκη. Δέν ἔλειψε ἀπὸ κανέναν!!!... τό “πρόβλημα” τοῦ πρωτοκόλλου, σέ σχέση μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη δέν θά ἔπρεπε νά ὑπάρχει, διότι ὁ Πατριάρχης εἶναι τό σύμβολο καί ἡ Κεφαλὴ τῆς Ὁρθοδοξίας...

Ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στήν Πάτμο -ὅσο καί νά πέρασε ἀπαρτήρητη ἢ ἀπουσία Του- ἦταν ἀπαραίτητη. Καί καμμιά δικαιολογία δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ἰκανὴ νά τόν ἀπαλλάξει ἀπὸ τή μομφή καί τό στιγματισμό. Εἶχε “φόρτο ἐργασίας” ὁ Κύριος Σαρτζετάκης... Ἡ ἐπὶ κληση τοῦ “φόρτο ἐργασίας” εἶναι ἀστεία. Καί ὁ Κύριος Σαρτζετάκης δέν ἔπρεπε νά ἐπικαλεσθεῖ αὐτό σάν δικαιολογία...” (177).

Αἱ “24 ὥρες” ἐκφράζουν τήν γνώμην των διὰ τοῦ “Πρόεδρος καί ὁ Δημήτριος” ὡς ἐξῆς: “Ο Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔφθασε στήν Ἀθήνα, ἀλλὰ καί ἀνεχώρησε μετὰ τή σύντομη ἐπίσκεψή του στή χώρα μας, πάντα μέ τὴν ἄρχηγου Κράτους. Τί εἰρωνεία ὅμως! Ἀπὸ τίς τελετές αὐτές ἐμελλε νά ἀπουσιάσει... ὁ ἴδιος ὁ Ἄρχηγός τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους! Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ “μεγάλος ἀπὼν”, πού θέλησε νά μείνει μακριὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴ νέα γιορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ταυτόχρονα νά ἐπιτρέψει

-για μία ακόμη φορά- να συγκεντρωθούν έναντι του τά βέλη των έχθρων και φίλων... Είναι πραγματικά αδύναμες να παραταχθούν απέναντι και στην ήπια κριτική οι επίσημες απαντήσεις που δόθηκαν για τό γεγονός. Γιατί, όπως και να τό κάνουμε, ή σημασία της παρουσίας του Οικουμενικού Πατριάρχη ούτε μπορεί (και ούτε πρέπει) να περιορίζεται σε τύπους όπως ο χαρακτηρισμός της ως “επίσημης” ή “ανεπίσημης”. Αποτελεί πάντα μία ευκαιρία σηματοδότησης της εθνικής μας πορείας και αφορμή για την έκπομπή μηνυμάτων... Καί βέβαια, σε τέτοιου είδους έκδηλώσεις -που δέν είναι άλλωστε και συχνές- έχουν θέση όλοι: από τον τελευταίο μέχρι (κυρίως) τον πρώτο πολίτη της χώρας!

Αλλά τή μεγάλη αντίφαση ανάμεσα στην πρακτική του Προέδρου και στη σημασία του γεγονότος της επίσκεψης του Προκαθημένου της Ορθοδοξίας φρόντισε να επίσημάνει... ή ίδια ή Πολιτεία. Η πανηγυρική ύποδοχή που όργάνωσε στον Δημήτριο, οι τιμές που του απέδωσε, ή συνεχής παρουσία δίπλα του του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, ή προβολή που έδωσε (και δικαίως) στό ταξίδι του στην Πάτμο και στην Αθήνα, αποτελούν στοιχεία χαρακτηριστικά του τρόπου με τον οποίο αντιμετώπισε ή επίσημη Ελλάδα αυτή τήν... “ανεπίσημη” επίσκεψη.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θά ήταν, βεβαίως, ό τελευταίος που θά μπορούσε να κατηγορηθεί από κάποιους ως “άσεβής”, “άνιστόρητος” ή “άντίπαλος” του Έλληνορθόδοξου πνεύματος. Έχει επανειλημμένα αποδείξει τό αντίθετο και μάλιστα με διαδικασίες που συχνά χρησιμοποιήθηκαν κατά γελοίο τρόπο έναντι του από ποικιλώνυμους καλοθελητές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, ό κ. Σαρτζετάκης δέν έπραξε όπως όλοι περίμεναν. Καί τούτο άξιζει να τό σκεφθεί τώρα, που ή επίσκεψη ολοκληρώθηκε και οι έντυπώσεις καταλαγιάζουν...” (178).

Η “Ελευθεροτυπία” χαρακτηρίζει: “...Είναι λυπηρό και απογοητευτικό ένας Πρόεδρος που υποτίθεται ότι έμφορείται από δημοκρατικά και εθνικά ιδεώδη, να προσκολλάται στους τύπους και να παραβλέπει τήν ουσία. Καί ή ουσία είναι ότι ό Πατριάρχης της Κωνσταντινουπόλεως έχει ανάγκη από τήν ήθική στήριξη της Ελλάδος στό δύσκολο πόστο του. Κρίμα κ. Πρόεδρε...” (179).

Τά “Πολιτικά Θέματα”: “Βαρυτάτη προσβολή. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να είναι συνταγματικά ανεύθυνος άρχων’ αλλά πολιτικά και ήθικά είναι υπεύθυνος με ιδιάζουσα και βαρύνουσα μάλιστα ευθύνη.

Ο κ. Χρ. Σαρτζετάκης με τήν άκατανόητη όσο και προσβλητική για τό σύμβολο της Ορθοδοξίας, τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Δημήτριο, στάση του ήλθε σε αντίθεση με τό σύνολο του θρησκευόμενου λαού, προσέβαλε τό άνώτατο λειτουργήμα που του άνετέθη και απέδειξε μία μικρότητα συμπεριφοράς ανάξια του κορυφαίου αξιώματος που φέρει και εκπροσωπεί.

‘Ο λαός ήθελε να δει τον συνταγματικό του έκφραστή, προσκυνητή στην Πάτμο, - τον καστροφύλακα του Αιγαίου, όπως τήν είπαν- για 900 χρόνια της Ορθοδοξίας. Ήθελε να δει τον προκαθημένο του πολιτεύματος, χέρι-χέρι με τον Προκαθημένο της Ορθοδοξίας να αναπέμπουν ευχές και δεήσεις. ‘Ο λαός γύρευε -άξιωνε- από τον Πρόεδρό του να υποτάξει εγωισμούς και εφήμερες κοσμικές δόξες προσκυνώντας Εκείνον που συμβολίζει και ένσαρκώνει τήν άκατάλυτη πίστη στους αιώνες. Αντί τούτου ό κ. Σαρτζετάκης με μία κωμική δικαιολογία απέσχε... ‘Ο Αρχηγός του Κράτους προτίμησε και πάλι να περιφρονήσει Εκείνον που αποτελεί Σύμβολο ζωντανό της Πίστewος και φορέα μιας από τις πιο ένδοξες ήθικές και πνευματικές μας καταβολές...

Έρωτάται: Μπορεί να παραμείνει Πρόεδρος όλων των Έλλήνων ό κ. Σαρτζετάκης;

‘Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τοποθετούσε πάνω από τον συμβολισμό που είχε τό Αιγαίο -Πάτμος- 900 χρόνια, πάνω από τήν πάνσεπτη ιστορία του Πατριαρχείου που εξέφραζε ή μορφή του Προκαθημένου του σήμερα, τήν μικρότητα μιας άνάρμοστης συμπεριφοράς που είχε εγωιστικά και μόνο ελατήρια.

‘Η άπουσία του κ. Σαρτζετάκη από τήν Πάτμο δέν ήταν δικαίωμα του. ‘Όπως δέν ήταν δικαίωμα του και ή άπουσία του έστω ως πολίτη -μια και χαρακτηρισήθηκε ως ανεπίσημη ή άφιξη του Πατριάρχου- από τήν ύποδοχή του Πειραιά.

Γνωρίζοντας τις ήθικές συνέπειες της άπόφασης του προτίμησε να ύπηρετήσει τον εγωισμό του από τήν Πατρίδα. Οί “Έλληνες άς τον κρίνουν...” (180).

‘Η “Γνώμη” του “Έθνους” (181) είναι: “Ο Πατριάρχης και ό Πρόεδρος. Κηδόμενοι των θεσμών, δέν θά γράφαμε ποτέ αυτό τό σημείωμα, αν ό ίδιος ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σαρτζετάκης δέν είχε πείσει και τον έσχατο των Έλλήνων πολιτών ότι “έχεται των Πατριών...”. Γι’ αυτό και “ένεποίησε”, όπως θά έλεγε και ό ίδιος -άλγεινή έντύπωση, σε ποικίλα στρώματα του λαού, ή στάση του κατά τήν επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη Δημητρίου στη χώρα μας- με άφορμή τά 900 χρόνια της ιστορικής Μονής της Πάτμου.

Σύμφωνα με δηλώσεις εκκλησιαστικών κύκλων... ή επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη ήταν επίσημη.

Και επίσημη, άρα, θά ώφειλε να ήταν και ή ύποδοχή του από τήν Ελλάδα.

Παραδόξως όμως ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας άπαξίωσε να ύποδεχθεί τον επίσημο και κορυφαίο προσκεκλημένο της χώρας και- συμπαρομαρτούσης και της πρωθυπουργικής άπουσίας- ή ύποδοχή του Πατριάρχη ύποβαθμίστηκε και ανεπίτρεπτα, αν όχι και προκλητικά. Έπειδή δέν έπιθυμούμε να άδικούμε κανέναν -και κατά μείζονα λόγον τον πρώτον πολίτη της χώρας- θά δεχθούμε ότι για τον τυπολάτη Αρχηγό του Κράτους ή επίσκεψη του Αρχηγού της Ορθοδοξίας ήταν ανεπίσημη.

Καί πάλι, όμως - ό,τι και νά σκέφτεται γιά τό σημερινό Φανάρι και γιά τό ρόλο του ό κ. Σαρτζετάκης- θά έπρεπε νά πρωτοστατήσει στην ύποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχη - όταν και ό τελευταίος πολίτης και ό τελευταίος πιστός γνωρίζουν: Ότι ή “Μεγάλη Έκκλησία” χειμάζεται και ότι τό Πατριαρχείο αποτελεί τό ύστατο λείψανο του κλέους της...

Ότι ό σημερινός Οικουμενικός Πατριάρχης, μέ τήν κινητικότητα του και μέ τή διπλωματία του, αποκατέστησε τήν αϊγλη τής Όρθοδοξίας και στίς πέντε ήπειρους...

Ότι ό σημερινός Αρχηγός τής Όρθοδοξίας αγωνίζεται συστηματικά γιά νά μήν προχωρήσει ό αφελληνισμός και τών υπολοίπων “αίχμαλώτων” Πατριαρχείων...

Ότι ό σημερινός ένοικος του Φαναρίου αποκατέστησε τό κύρος του Οικουμενικού Θρόνου στά Όρθόδοξα Πατριαρχεία τής Ανατολικής Εύρώπης...

Ότι ό σημερινός Αρχιερέας τής Νέας Ρώμης (Κωνσταντινουπόλεως) ξαναστήλωσε τήν Όρθοδοξία στά πόδια της στίς χώρες τής Δυτικής Εύρώπης, όπου εντάχθηκε και ή Ελλάδα και όπου ό Αρχιερέας τής Ρώμης ποτέ δέν έπαψε νά σκευωρεί έναντίον του διδύμου Έλληνισμός - Όρθοδοξία...

Υπάρχει όμως και ή άλλη διάσταση:

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Σαρτζετάκης, πολλές φορές μέχρι σήμερα, έχει επικρίνει τόν Τύπο, ότι μέ ανεύθυνα δημοσιεύματά του φθείρει τούς θεσμούς, παραβιάζοντας κάθε δημοσιογραφική δεοντολογία.

Δέν πρόκειται νά αυτοδιορισθούμε, βέβαια, συνήγοροι όλοκλήρου του Τύπου συλλήβδην, αλλά και δέν μπορούμε νά αποφύγουμε τόν πειρασμό νά παραθέσουμε κάποιες αλήθειες ιστορικά καταξιωμένες.

Πρώτη αλήθεια είναι, ότι οι θεσμοί δέν φθείρονται από τόν Τύπο (και τόν έλεγχο πού άσκει), αλλά από τήν συμπεριφορά τών εκάστοτε φορέων τους, δηλαδή από τήν συμπεριφορά τών φυσικών προσώπων πού τούς εκπροσωπούν.

Δεύτερη αλήθεια είναι, ότι ό θετικός ή άρνητικός πολιτειακός ρόλος ενός Προέδρου δέν κρίνεται από τή στάση του άπέναντι σέ φιλοξενούμενους τής χώρας, αλλά από τή στάση του άπέναντι σέ εκείνους πού άσκούν τήν έξουσία.

Τρίτη αλήθεια είναι, ότι, όταν εκείνο πού παραλείπει νά πράξει ένας Αρχηγός Κράτους αποτελεί ύποχρέωση και του πίο άσήμαντου άμφιτρώνος, οι θεσμοί δυσλειτουργούν και οι οίωνοί δέν είναι άριστοι...

Και γιά νά τελειώνουμε:

Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει πίσω του τήν πείρα τών 17 αιώνων. Ό Προεδρία τής Δημοκρατίας δέν έχει ούτε καν 17 χρόνων, έχει μόνο 13.

Τό αναλογισθήκατε αυτό κ. Σαρτζετάκης;

Ό “Βραδυνή τής Κυριακής” (182) άπευθύνει άνοικτήν έπιστολήν προς τόν Πρόεδρον: “Είς ποίαν κολυμβήθρα έβαπτίσθητε κ. Πρόεδρε;” και άναφέρει:

“Ελλογιμάτατε κύριε Πρόεδρε, Έν Πάτμω άτυχώς έδοκιμάσθη και πάλιν τό μέτρον τής πολιτικής σας ευφυΐας και τό εύρος του πολιτικού και έθνικού στοχασμού του Προκαθημένου τής Έλληνικής Πολιτείας. Έπρόκειτο γιά τήν τελευταίαν, ίσως, ευκαιρίαν προκειμένου νά διασκεδασθούν θλιβεραί άναμνήσεις του προσφάτου παρελθόντος...

Τήν παρελθούσαν εβδομάδα, έν Πάτμω, άπεδείχθη και έπεβεβαιώθη όχι άπλώς ή έλλειψις Μεγαλείου. Έπεβεβαιώθησαν δυστυχώς διά τήν Ύμετέραν Έλλογιμότητα αλλά και διά τήν Ελλάδα και τήν Έκκλησίαν και τήν Όρθοδοξίαν έπίσης αί μικραί διαστάσεις και τής σκέψεως και του άναστήματος και τών πράξεων του Ανθρώπου πού φέρει τόν τίτλον του Πρώτου Πολίτου τής χώρας αυτής. Ό έορτασμός τών 900 έτών από τής ίδρύσεως τής Ίερās Μονής του Ίωάννου έν Πάτμω, όσα ιερά, συγκινητικά, ανθρώπινα και ύποβλητικά συνέβησαν εκεί και ή παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχου, προσέφεραν τήν ευκαιρίαν νά σβήσουν αί σκιαί του προσφάτου παρελθόντος, νά άπαλυνθούν τραχύτητες αί όποιαί είχαν άναδυθή από τό βάθος κυκλοθυμικών και όπωσδήποτε τραυματικών ίδιουσγκρασιών και νά άποκατασταθή ή ψυχική ένότης τήν όποίαν τόσον πολύ χρειάζεται αυτήν τήν στιγμήν και ό Έλληνισμός και ή Όρθοδοξία...

Αντ' αυτών έπεβεβαιώθησαν όσα καταμαρτυρούνται από μακροϋ ήδη χρόνου, εις τόν φέροντα σημερον τόν τίτλον του Προέδρου τής Έλληνικής Δημοκρατίας.

Αλλ' ή Όρθοδοξία, Έλλογιμάτατε Κύριε Πρόεδρε, δέν είναι “διαπραγματεύσιμος”. Ούτε παίζεται, ούτε διακυβεύεται. Και ό Οικουμενικός Πατριάρχης δυνατόν, έν τή μεγαλοψυχία του, νά παραμερίξη και ν' άγνοη μικρότητες και ένίοτε νά στρέψη και τήν άλλην παρείαν. Ό Θεσμός όμως δέν επιτρέπει τοιαύτην πολυτέλειαν. Αί στιγμαί -και διά τήν Ελλάδα και διά τήν Όρθοδοξίαν και διά τό Οικουμενικόν Πατριαρχείον- είναι χαλεπαί και δέν επιτρέπουν άμφισβήτησιν, έπιφυλάξεις και τραυματισμόν. Και τραυματίζονται βαρύτατα, από τήν συμπεριφοράν Σας, τας ιδιορρυθμίας Σας και τόν έλλιπή τρόπον σκέψεώς Σας, Κύριε Πρόεδρε...

Πρό ενός ακριβώς έτους, ή περιοδεία -ή πρώτη πού είχε κατορθώσει νά πραγματοποιήση, ύστερα από έτών ούσιαστικήν άπομόνωσιν ό Πατριάρχης Δημήτριος εκείθεν... ειχεν έπιβεβαιώσει, μέ τρόπον θεαματικόν, τήν αϊγλην, τό κύρος και αυτό τό μεγαλείον και του ανθρώπου και του θείου Πατριαρχικού Θεσμού. Εκείνην όμως ακριβώς τήν στιγμήν έπιλέξατε, Έσείς, διά τό περίφημον και κωμικόν “έπεισόδιον” τής “Μεγάλης Βρετανίας”, μέ τό όποιον γελαΐ άκόμη τό πανελλήνιον....

Ευτυχώς πάντως πού όμολογήσατε διά τής ίδιας άνακοινώσεώς Σας, ότι ό Οικουμενικός Πατριάρχης Σας προσεκάλεσε εις τας τελετάς τής Πάτμου μέ έπιστολήν του, εις τήν όποίαν Έσείς άπαντήσατε εκφράζοντας τήν

ἀμφιβολίαν Σας ἐάν θά ἠδύνασθε νά παρευρεθῆτε ἔνεκα ἐξαιρετικοῦ φόρτου ἀπασχολήσεώς Σας!

Ἐπί τέλους, εἰς ποίαν κολυμβήθραν ἐβαπτίσθητε, Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας;”

Ἡ “Γνώμη” τῆς “Ἀκροπόλεως” (183) τονίζει: “Περί καλάμου. Δέν ἔφθανε μόνο ἡ ἀπουσία του ἀπό τὴν διπλῆς σημασίας ἐορτὴ τῆς Πάτμου. Οὔτε ἡ γενικὴ κατακραυγὴ, πού ξεσήκωσε ἡ ἔως τώρα στάση του ἔναντι τοῦ Πατριάρχου...”

Χθὲς ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος Σαρτζετάκης, ἀντὶ νά σιωπήσει γιὰ τὸ βαρύτατο ἀτόπημά του νά ἀγνοήσῃ τὸν Πατριάρχη Δημήτριο -καὶ γιὰ τὴν ἐπιδεικτικὴ ἀπουσία του ἀπὸ τίς τελετὲς τῆς ἱερᾶς νήσου Πάτμου, ξεσπάθωσε...

Μὲ μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἰδιαιτέρου του Γραφείου ὁ κ. Σαρτζετάκης αὐτοδιαψεύδεται τραγικά. Οἱ πρῶτοι ἰσχυρισμοὶ γιὰ τὴν προκλητικὴ ἀπουσία του πηγαινοῦν περίπατο. Ἐνῶ ἀπὸ τὸ κείμενο γίνεται ἐμφανὴς ἡ μικρότης, ὁ ἐγωϊσμός καὶ τὸ περιορισμένον καὶ ἀσθενὲς πνεῦμα του. Τὸν Κύριον Σαρτζετάκη, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, δέν τὸν ἐμπόδισαν νά τιμήσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη, οὔτε ὁ φόρτος ἐργασίας, οὔτε οἱ κρίσιμες ἐθνικὲς περιστάσεις, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ τοῖς πᾶσι ὅτι γιὰ αὐτὲς ποιεῖ τὴν νῆσσαν.

Ἐνοχλήθηκε ὁ Κύριος Πρόεδρος, γιατί ὁ Πατριάρχης εἶχε τὸ “θράσος” νά τὸν ὀρίσει μέλος τῆς τιμητικῆς ὑπ’ αὐτὸν ἐπιτροπῆς τῶν ἐκδηλώσεων... Ἦθελε νά εἶναι πάνω καὶ ἀπὸ τὸν Πατριάρχη, προφανῶς γιατί δέν ξέρει τί σημαίνει Πατριάρχης. Καὶ ἀποποιήθηκε τὴν τιμητικὴ διάκριση τοῦ Πατριαρχείου. Ἐφθασε, λοιπόν, νά γράφει τὴν χθεσινὴ του ἀνακοίνωση...

Στὴν περίπτωσή του ἰσχύει τὸ “ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδας τί ποιούσι”. Θεωρεῖ μικρὸ γιὰ τὸ Γένος καὶ τὴν μακραίωνα παράδοσή του τὸ Πατριαρχικὸ ἀξίωμα, ὁ Κύριος Σαρτζετάκης. Καὶ ἐπικαλεῖται τίς περυσινὲς τιμές πού ἀπέδωσε καὶ ὤφειλε νά ἀποδώσῃ στὸν Δημήτριο. “Ὁ ἐπὶ καλάμου καθεσθεις” Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, εἶναι καιρὸς νά ἀφιππεύσῃ... Ἀφιππεύσατε Κύριε. Ἀφιππεύσατε...” (184).

Ἡ “Ἀυγὴ” εἰρωνεύεται: “Ἀχαριστία. Ἀχάριστος αὐτὸς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ ὁποῖος, ἄκουσον ἄκουσον, ἀγνόησε τὸν κύριο Πρόεδρο τῆς ἡμετέρας Δημοκρατίας... ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ ἀπένειμε μοναδικὲς τιμές κατὰ τὴν περσινὴ ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα. Ποιὲς ἦταν αὐτὲς οἱ μοναδικὲς τιμές; Ἄς ἀπολαύσουμε ἀπὸ τὸ σπαρταριστὸ κείμενο τῆς Προεδρίας...” (185).

Ὁ “Πρωῖνὸς Λόγος” τῆς Ἠπείρου σχολιάζει: “Τὸ νέο ὀλίστημα τοῦ Προέδρου. Ἠθικὰ ἐπιλήψιμη, ἐθνικὰ ἐπικίνδυνη καὶ Χριστιανικὰ ἀνεπίτρεπτη ἦταν ἡ ἄρνηση τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Χρήστου Σαρτζετάκη νά παραστῇ στίς ἐκδηλώσεις τῆς Πάτμου καὶ νά ὑποδεχθῇ τὸν Οἰκουμενικὸν Πα-

τριάρχη κ. κ. Δημήτριο τόσο στὴν Πάτμο ὅσο καὶ στὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Ἀθήνα, μὲ τὴν ἀστεία δικαιολογία “ἔνεκα φόρτου ἀπασχολήσεών του...”.

Μὲ τὴν ἀπαράδεκτη αὐτὴ στάση του πρὸς τὸ Σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους καὶ Πνευματικοῦ Πατέρα ἑκατομμυρίων Ὁρθοδόξων (ἄρα καὶ δικοῦ του πνευματικοῦ Πατέρα), ὁ κ. Σαρτζετάκης ἐπιβεβαίωσε τίς μικρὲς διαστάσεις καὶ τῆς σκέψεως καὶ τοῦ ἀναστήματος καὶ τῶν πράξεών του. Στὴν Πάτμο δοκιμάσθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά τὸ μέτρο τῆς πολιτικῆς του εὐφυΐας καὶ τὸ εὖρος τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ του στοχασμοῦ. Ἐφθασε στό σημεῖο νά τοποθετήσῃ κωμικὰ προβαδίσματα καὶ ἀδικαιολόγητες προσηλώσεις στοὺς τύπους μπροστὰ ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ καὶ ἐθνικὸ του χρέος.

Λησμόνησε ὁ κ. Σαρτζετάκης ὅλα ὅσα μᾶς ἔχει πεῖ μέχρι σήμερα στά διαγγέλματά του γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Λησμόνησε πὼς ὁ Πατριάρχης εἶναι ὁ μοναδικὸς θεσμὸς τοῦ Βυζαντίου πού ἐπέζησε... Λησμόνησε τὴ θέση στὴν ὁποία βρίσκεται σήμερα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ καρφώνει μὲ τὰ καρφία τῆς ἀνόητης φιλοσοφίας του τὰ ματωμένα χέρια τῆς πονεμένης Ἐκκλησίας τοῦ Φαναρίου. Περιφρόνησε τὸ θλιμμένο πρόσωπο τοῦ Πρώτου τῆς Οἰκουμένης, πού φυλάει σὲ ἐξαιρετικὰ κρίσιμες περιστάσεις τίς Θερμοπύλες τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους. Καὶ λησμόνησε σκόπιμα καὶ πεισματικά πὼς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔχει τὸ προβάδισμα ἔναντι τῶν κοσμικῶν ἀρχόντων, ἀφοῦ καὶ στίς λαμπρὲς ἡμέρες τοῦ Βυζαντινοῦ μεγαλείου οἱ πανίσχυροι Αὐτοκράτορες “ἔπονται τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν”.

Ἐέχασε καὶ κάτι ἄλλο ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Τὴν ἐθνικὴ σημασία πού θά εἶχε ἡ συμμετοχὴ τῆς κορυφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Τὴν ἐθνικὴ σημασία πού θά εἶχε ἡ συμμετοχὴ τῆς κορυφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας στό γιορτασμὸ τῆς Πάτμου...

Κατὰ τὰ ἄλλα ἰσχυρίζομαστε πὼς τιμοῦμε καὶ προστατεύομε τοὺς θεσμούς, φυλάμε τίς παραδόσεις τοῦ Γένους καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξη κληρονομία μας. Τί κρίμα...” (186).

